SREČANJE Z LUTKAMI

S pesmice o PEDENJPEDU se je pričela predstava, v okviru Tedna otroka, za otroke krajevne skupnosti »Boris Ziherl«, ki niso vključeni v VVO. Tokrat so prišle tudi lutke v roke naših najmlajših, ki so poizkusili tudi sami igrati z njimi. Tako prisrčno so vsi sodelovali in pomagali malima dvema nastopajočima, da smo tudi odrasli lahko zares uživali ob gledanju – igranju »Rdeče kapice«. Navdušene otroške oči in pogledi so spremljali ves čas gibanje lutk in kako prijetno je bilo imeti lutko v svojih rokah, pomigati s prstkom in lutkina glavica se je premaknila in ko smo z lutkami še zapeli, je bila to prava mala lutkovno-otroška predstava. Danes so otroci igrali in se smejali, ko so se lutke na njihovih rokah med seboj pogovarjale. Zares prisrčno je bilo to srečanje in kar težko je bilo otroško predstavo in razigranost zaključiti. Vendar se bomo potrudili, da bodo spet kmalu lutke pri nas na obisku. Zahvaliti se moramo vsem, ki so sodelovali in pomagali, da je bilo otroku lepo in staršem prijetno. Ob tem še zahvala VVO »Mladi rod«, ki nam je odstopila prostor za to srečanje. In vendar velja reči še posebno zahvalo JOŽETU ZAJCU, ki nam je omogočil s svojimi lutkami to prijetno predstavo oz. srečanje in Renati, ki se je trudila za pripravo razstave lutk.

D. M. (Foto: Ivan Čučur-Iki)

Tudi pridni imajo težave

Hišnemu svetu, ki posluje zelo v redu, so v trgovini odbrusili: »Najprej plačilo, potem blago«

Nedavno smo za našo skupnost stanovalcev Glinškova ploščad 13, 15, 17, 19 in 21, nameravali kupiti čistila, pa so nam v trgovini rekli: »Najprej plačilo, potem blago«.

Uredila sem to zadevo na banki, pa se istočasno zanimala zakaj in od kdaj tako.

Odgovor je bil kratek: Ker hišni sveti računov ne plačujejo.

Za našo zgoraj navedeno skupnost lahko rečem, da posluje zelo v redu, da stanovalci v glavnem izpolnjujejo svoje obveznosti in na ta način skupnost nima neporavnanih računov. Ni strahu, da nam bodo odklopili elektriko, zaprli vodo, ogrevanje in še kaj.

Dobro leto nazaj, so bili v tem bloku s petimi vhodi kar trije hišni sveti. Sedanji predsednik Sašo Poljšak je organiziral združenje v skupnost stanovalcev, ki zajema vseh pet številk. Skupnost ima svojega blagajnika in knjigovodjo. Prostor hišnega sveta je nekaj prostovoljcev očistilo in prebelilo, nabavili so klopi, ki so bile prav tako udarniško prelakirane in skupaj s pisalno mizo je zdaj ta prostor primeren za sestanke in za mesečno plačilo stanovalcev. Delo v skupnosti ne stoji na mrtvi točki, kritične so vselej le akcije čiščenja zunaj bloka, za kar stanovalci nimajo kaj dosti posluha in se v glavnem teh akcij udeležujejo vedno isti.

Skupnost je ob akciji Golovec 83 imela v bloku gasilno vajo, pripravila je za krajevno skupnost vse potrebne sezname stanovalcev, ki so tudi točno razvidni v vsakem vhodu bloka.

Imeli smo nekaj težav s čiščenjem hodnikov, ker je težko dobiti primerno čistilko. Zdaj se je tudi to posrečilo, tako da bodo tudi notranjost bloka zrcalo stanovalcev in skupnosti.

Upamo, da bo naše delo tudi v prihodnje potekalo tako dobro kot doslej, da bomo lahko brez skrbi stopili v trgovino in za hišni svet naročili, kar bo hiša potrebovala in da bomo lahko vedno rekli: naši stanovalci so redni plačniki, četudi se kdaj pri komu pojavi kakšna težava, vendar se zadeva čimpreje uredi.

OLGA KAVZAR

Na vaji Golovec 83 so se otroci z Glinškove ploščadi 13–21 seznanili z gasilnim aparatom.

V spomin

ALOJZ AVSEC

28. septembra smo v Beričevem pokopali triinosemdesetletnega Alojza Avsca znanega družbeno političnega delavca in aktivnega krajana v krajevni skupnosti Beričevo-Brinje.

Alojz Avsec je bil prijazen, vedno veder in preprost človek, ki je z navdušenjem in odgovornostjo vse do svoje obolelosti opravljal vrsto pomembnih družbenih funkcij.

Že pred vojno se je Lojze kot preporodovec pridružil idejam naprednih družbenih sil, sodeloval je pri ustanavljanju takrat naprednih in zato zelo pomembnih društev kmetskih fantov in deklet. Že s štirinajstimi leti je vstopil v gasilske vrste.

Med NOB je deloval kot aktivist na terenu. V povojnem času pa se je prizadevno vključil v oblikovanje novega družbenega sistema in prevzel številne naloge. Tako je bil več let odbornik v občini Črnuče, delegat za skupščino Lj. Bežigrad, predsednik zadruge in predsednik SZDL. Še posebej aktiven pa je bil na področju amaterske kulturne dejavnosti in v gasilstvu.

Že v letu 1923–24 je bil Lojze soustanovitelj društva kmetskih fantov in deklet v Beričevem in nato njegov dolgoletni predsednik. Bil je tudi predsednik Zveze teh društev. V okviru te dejavnosti je organiziral tekme koscev in žanjic, med drugim je slovel kot prvak koscev, kot praporščak ter kot dober igralec in pevec.

V gasilskem društvu Beričevo-Brinje je bil Lojze delaven celih 69 let, poveljnik gasilcev je bil od leta 1937 do 1968.

Za vsa ta dela je zasluženo prejel številna odlikovanja in priznanja. Hvaležni smo mu za vse, kar je storil dobrega, pogumnega. Spominjali se ga bomo kot prijaznega vaščana, dobrega tovariša in zavednega Slovenca.

J. M.

SOSEDOVO GRE NAJBOLJ V NOS

Bežigrajska obvoznica še ni stekla, pa je že sprla nekatere krajane Brinja. Ob robu treh vrtov v ulici Pohorskega bataljona je zrastla visoka betonska ograja. S krajevne skupnosti so nas opozorili, da je protihrupna ograja menda zrasla na črno in na občinskem svetu ter povrhu vsega še preden je bila ugotovljeno, če bo takšna protihrupna zaščita sploh potrebna. Pločniki so zaradi ograje ožji, poseg v prostor ob obvoznici pa ni bil enoten za vse, kar seveda najbolj moti. Kako je s spornimi ograjami, smo vprašali Abdona Peklaja, odgovornega nadzornega inženirja na sisu za izgradnjo cest Ljubljana. »Po predparcelacijskem načrtu, ki ga je napravil projektant ob začetku gradnje obvoznice, stojijo ograje na zemlji lastnikov parcel. Tem trem krajanom smo morali ob zidavi ceste njihove prejšnje ograje porušiti, zato smo jim zgradili s sredstvi sisa za izgradnjo cest nove ograje, ki niso protihrupna zaščita, kot mislijo krajani. Meritve hrupa bodo opravljene šele aprila prihodnje leto, ko bo obvoznica dokončana. Takrat bo odločeno tudi o morebitni protihrupni zaščiti za vse prebivalce. Pločniki pa so na tem območju zožani s soglasjem mestnega komiteja za promet in zveze, saj ob obvoznici ni predvidena glavna povezava med Slovenčevo ulico in Titovo cesto za pešce,« je dejal Abdon Peklaj. Kaj je res in kaj ni? Mi smo verjeli predvsem besedam odgovornih, ki morajo jamčiti za njihovo resničnost, in očitnim dejstvom. Ta slednja pa so takšna, da ograje zares stojijo, da je na tem mestu pločnik zares nekoliko ožji in da gre vse, kar je sosedovo, velikokrat tudi najbolj v nos.

V. P.

Predstavitev Bežigrada

Kdo bo primaknil denar za lično brošurico?

V rubriki Knjiga uči in vzgaja ste pod naslovom »Pisana beseda o Bežigradu« v glasilu Zbor občanov 13. sept. 1983 povabili vse, ki imajo zbrano kakšno gradivo o Bežigradu, naj vam to sporočijo.

Pri Turističnemu društvu Bežigrad smo pred dvema letoma zbrali z nemalo truda vse podatke o kulturno-zgodovinskih spomenikih, telesno-kulturnih objektih, sejemskih, razstavnih in muzejskih objektih, galeriji, knjižnici, gostinsko-turističnih in trgovskih objektih, pomembnih institucijah, zavodih, visokih šolah in drugih pomembnejših objektih, ZZB pa je dodala izbor pomembnejših spomenikov NOB. V kratko zgodovino Bežigrada je vključen gospodarski razvoj občine in pregledna karta z vsemi krajevnimi skupnostmi.

Skupek vseh podatkov, ki še niso »prišli na svetlo«, bi bil zanimiv ne samo za šolarje, temveč tudi za starejše in nove Bežigrajčane. Žal se ne najde skromnih sredstev za žepno brošurico z bogato vsebino. Brošurico bi lahko tudi prodajali.

Morda pa bo le izšla za 40-letnico osvoboditve, če smo lahko imeli podobno že leta 1940, ko je bil Bežigrad za več kot polovico manjši od današnjega!

MARTA VUJEC

NOVA SEKCIJA

Radioamaterji v Savljah

V KS Savlje je bila te dni ustanovljena nova radioamaterska sekcija radiokluba »KRIČAČ« YU 3 DRL. Čeprav nadebudni radioamaterji še nimajo klubske postaje pa so se z vso resnostjo lotili dela in priprav. Upajo, da bo sekcija v kratkem resnično zaživela.

Kot nam je povedal Nikola Janjič YU 3 HYH, eden od treh članov iniciativnega odbora za ustanovitev sekcije (v odboru sta še Franc Aleš in Edvard Selan) se je zamisel rodila v delovni organizaciji UNIS TOS, v kateri je zaposlenih več radioamaterjev. Njihova pobuda je naletela na ugoden odziv tudi pri organih in organizacijah krajevne skupnosti Savlje in oddelku za SLO naše občine.

Krajevna skupnost je radioamaterjem dala na voljo več prostorov, ki so jih ti s prostovoljnim delom uredili in v katerih bodo kmalu »zašumele« radiooddajne postaje. Občinski sekretariat za SLO pa je prispeval denar za nakup anten, posodil pa bo tudi aparaturo za učenje telegrafije.

Sekcija, ki sedaj šteje že triindvajset članov, radioamaterjev, ki so doslej delovali v različnih klubih (YU3APR, YU 3DZZ, YU 3 DRL) namerava v začetku novembra organizirati tečaj za operatorje »C« razreda in tako pridobiti nove člane. Njihov namen je tudi širiti tehnično kulturo med mladimi in jim posredovati znanja s področja radioamaterstva ter elektronike, ki v zadnjem času zopet pridobiva vse več privržencev.

J. K.

PROSTOVOLJNO DELO – LE PO NAROČILU?

Negotova usoda »Blokovcev«

O Blokovcih, glasilu, ki ga pišejo, rišejo in razmnožujejo otroci iz Ulice 29. Hercegovske divizije, predvsem števiki 14 in 16 pa tudi okoliški, smo že pisali. Ne le zato, ker so še vedno eno redkih glasil, ki ga izdajajo otroci neke stanovanjske hiše v Sloveniji. Ne le zato, ker so letos že drugič prejeli nagrado za ureditev in videz lista na 15. srečanju pionirjev dopisnikov Slovenije oktobra v Škofji loki. Predvsem smo o njem pisali zato, ker ga že tri leta požrtvovalno ureja skupaj z otroki Maruša Guček, grafičarka in knjigovezinja v tiskarni Dela, sicer pa ljubiteljica otrok, starin in dobre knjige.

Tokrat pišemo o Blokovcih zato, ker je njihova usoda negotova. Pravzaprav je, če gledamo na zadevo s temnejše plati, povsem gotova. Blokovci bodo namreč prisiljeni nehati izhajati takšni, kot so zdaj. Spremenili bodo obliko in način dela, postali bodo stenski časopis, ki bo mnogo manjši in cenejši, a bolj pogost. Zakaj te spremembe? »Predvsem zaradi težav, s katerimi se ubadamo že od vsega začetka,« je dejala Maruša Guček. »Hišni svet in starši so nam vedno pomagali s papirjem in fotokopiranjem, le na krajevni skupnosti v vseh treh letih niso imeli dovolj posluha za naše delo. Ničkolikokrat smo že predlagali, da bi delovali v okrilju krajevnega društva prijateljev mladine. A stvari spijo. Za vse drugo imamo več časa, kot za naše otroke. Tudi Blokovci so se znašli v težki denarni in papirni stiski. Kljub temu ne smemo povsem prenehati s svojim delom, otroci tega ne bi razumeli. Mogoče bo stenski časopis rešitev v sili,« je dejala Maruša Guček. Njej pravzaprav veselja za delo in novih idej nikoli ne zmanjka. Poleg izdajanja glasila, bere otrokom tudi pravljice. Na ure pravljic so povabili že znane pisatelje in ilustratorje, skupaj so obiskali opero, letos pa so v bloku organizirali tudi plese za otroke. In vse to zastonj, prostovoljno ter s košem dobre volje. Vendar kaže, da to ni dovolj. Njihovo delo bi bilo lažje in predvsem brez denarnih težav, če bi jih vzelo pod okrilje krajevno društvo prijateljev mladine. Žal prostovoljnega dela še ne znamo zagrabiti na pravem koncu. Obvezne »ho-ruk« akcije, dirigirane z vrha, se velikokrat izjalovijo zaradi neštevilčnosti, tam kjer pa ljudje zares želijo delati in tudi delajo, tega ne znamo ceniti in izkoristiti.

KAJ PRAVIJO NA KRAJEVNI SKUPNOSTI?

Pogovarjali smo se s tajnico krajevne skupnosti Ivan Kavčič-Nande. »Pred letom dni je tovarišica Gučkova na predsedstvu krajevne konference socialistične zveze predstavila svojo dejavnost in denarne težave, s katerimi se ubadajo. V krajevni skupnosti smo pomagali, kolikor smo finančno zmogli in krajevna konferenca socialistične zveze je prispevala za stroške tiskanja za eno številko Blokovcev,« je dejala tajnica krajevne skupnosti. »Naj omenim, da se v krajevni skupnosti otepamo s težkimi denarnimi težavami in nam velikokrat še za redno delo zmanjka denarja, pa tudi financiranje krajevnih skupnosti še ni dokončno dorečeno. Na lanskem sestanku smo tudi sklenili, da bi tej skupinici otrok lahko pomagali, če bi bili organizirani preko krajevnega društva prijateljev mladine ali zveze socialistične mladine. Tovarišica Maruša je bila pripravljena sodelovati v iniciativnem odboru za ustanovitev mladinske organizacije, pa je kasneje ni bilo na sestankih. Med člane izvršnega odbora društva prijateljev mladine v krajevni skupnosti, ki bo v kratkem oblikovana na novo, pa jo bomo prav gotovo vključili. Mislim, da bi se morali krajani, ki se prostovoljno ukvarjajo s kakršnokoli dejavnostjo na terenu, ki je bolj internega značaja, vključiti tudi v družbeno delo v organih krajevne skupnosti. Preko njih bi potem lahko to svojo dejavnost razširili in programsko opredelili. Tako bi socialistična zveza prevzela tudi odgovornost za kakovost in strokovnost takšnega dela,« je zaključila tajnica.

Je res vzrok samo pomanjkanje denarja ali gre včasih tudi za pretirano forumsko zaprtost, ki izmed dreves ne loči več gozda? Stvari se kljub temu obračajo na bolje, saj bodo za ritmiko in plese otrok letos na krajevni skupnosti našli prostor seveda le, če bodo otroci organizirani v društvu. Na krajevni skupnosti so nam tudi povedali, da je lani Maruša Guček prejela priznanje sveta krajevne skupnosti in predsedstva krajevne konference socialistične zveze za delo z mladimi. To je pa tudi nekaj.

VIDA PETROVČIČ

Izlet na Graško goro

Člani Združenja borcev in vojaških vojnih invalidov vseh treh krajevnih skupnosti v Savskem naselju so se 8. oktobra odpeljali v dveh polnih avtobusih na Štajersko, v Šaleško dolino. Obiskali so partizanske kraje, kjer se je bojevala slavna XIV. divizija.

Ustavili so se pri spomeniku borcem NOV v Gornjem gradu. V Šoštanju so jih sprejeli predstavniki občinskega odbora ZZB Titovo Velenje in krajevne organizacije ZB Šoštanj, pionirji osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh so jim pripravili lep kulturni program. Obiskali so še Topolščico in se podali na Graško goro. Na tej »gori jurišev« so ob spomeniku položili venec. Ob vrnitvi z Graške gore so si ogledali še Titovo Velenje.

S. M.